REDACTIUNEA,
Administratiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administraţiune Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iulin Leopold (VII Erzsebet-körut).
Preţul inserţiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate.
Pe un an 40 franci, pe şase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Braşov;
Administraţiunea, Piaţa mare, târgul Inului Nr. 30. etagiul I. Pe un an 20 cor., pe şase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 282. Braşov, Duminecă 21 Decemvrie 1908.

Centenarul lui Ioan Popazu.

Ziua de astăzi este o zi însemnată pentru biserica şi şcoala română, este o zi scumpă mai ales Românilor din Braşov şi din întreaga ţară a Bârsei. Se împlinesc astăzi o sută de ani dela naşterea neuitatului şi fericitului archiereu Ioan Popazu.

Ce a fost şi cine a fost Ioan Popazu pentru Românii din acest colţ al ţării, ştim cu toţii, o ştie fiecare elev dela şcoalele noastre de aici. Ioan Popazu a fost un fiu al Braşovului, a cărui nume este exprimat cu pietate şi cu mândrie de toţi Românii. In cariera sa preoţească el a ajuns treapta înaltă de archiereu şi în calitatea aceasta a păstorit mulţi ani dieceza Caransebeşului continând cu credinţă şi devotament opera cea mare, opera întăririi bisericii şi aşezămintelor ei şi a lăţirii culturei naţionale în sânul poporului român. Cu toate că lucrarea acestui bărbat a înaintat crescând şi având tot mai mari şi mai frumoase rezultate, pentru Românii din Braşov totuşi este şi rămâne cel mai strălucit period al activităţii lui Ioan Popazu acela, în care a stat în fruntea comunei bisericeşti de aici ca preot şi protopop A fost un lung şir de ani de cel mai îmbucurător progres, de cea mai frumoasă şi nobilă însufleţire pentru lege şi neam şi pentru ajungerea înaltelor scopuri dela cari atârnă bunăstarea şi fericirea obştească.

Şi nu se poate pronunţa numele Popazu fără ca să-ţi revoace în memorie acele timpuri binecuvântate, când între Românii din Braşov şi jur domnea cea mai strânsă şi frăţească bunăînţelegere, când se întreceau unii pe alţii în fapte bune şi jertfe aduse pe altarul culturei româneşti; nu se poate pronunţa numele neuitatului protopop şi arhiereu fără ca să-ţi înfăţişezi palatul şcoalelor noastre centrale şi cu tot ce s'a făcut pe lângă ele pe terenul şcolar în anii epocei de regenerare. Căci acela, care îndemna, încuraja şi conducea şirurile poporului, ca să care pietrile, varul şi nisipul la această măreaţă clădire, a fost Ioan Popazu.

Dacă se cerea să se adune cu toţii şi să-şi împreune puterile pentru ca să poată produce rezultatele aceste mareţe, protopopul Popazu era chiagul, care-i apropia şi lega unii de alţii. Avea o puternică înrâurinţă sufletească asupra lor, fiind-că tot ce făcea şi lucra, făcea şi lucra cu deplină sinceritate, cu convingere şi cu toată căldura inimei. Ca om de inimă, drept şi iubitor de oameni, el îi atrăgea pe toţi la sine, îi îmbărbăta şi însufleţea şi toţi se grăbeau să între în serviciul cauzei celei mari şi sfinte, pentru care protopopul luase apostolia. Ce timpuri binecuvântate, când cu toţii puneau umăr la umăr şi s'ajutau unii pe alţii în bine şi în rău cu inima deschisă şi cu toată dragostea frăţească!

Ioan Popazu susţinea cele mai strânse legături frăţeşti şi cu conducătorii ziarului nostru, de fericită aducere aminte, din acele vremuri. Numai aşa se poate explica puternicul sprijin ce l'a putut da şi l'a dat „Gazeta" mişcărei şi lucrărei de atunci pentru realizarea ţântei sublime ce şi-au pus'o Românii braşoveni în frunte cu vrednicul lor protopop.

Astă-seară şcolarii dela institutele noastre vor serba în sala festivă a gimnaziului memoria lui Ioan Popazu, iar mâne se va continua serbarea printr'un parastas solemnel în biserica sfântului Nicolae. Fie ca această serbare să încălzească inimile şi să înalţe spiritele Românilor din Braşov, pregătindu-le şi întărindu-le pentru luptele viitoare ce le reclamă binele nostru obştesc în măsură mai mare ca ori şi când.

Fie ca imaginea nobilă şi mare a lui Ioan Popazu să redeştepte cu nouă puteri în inimile tututor acea dragoste între fraţi, care singură poate să-i facă capabili de munca şi de jertfele ce le reclamă dela ei timpul critic de azi!

Strămutarea sediului negocierilor austro-turceşti. După cum află ziarul »Die Zeit« negocierile dintre Austro-Ungaria şi Turcia nu se vor mai continua la Constantinopol ci la Viena. Ştirea aceasta a primit-o ziarul vienez dela ministerul de externe din Londra. Astfel deci Reşid paşa va conferi de aici înainte direct cu baronul de Aehrenthal.

Greva generală. Ştirile ce ne sosesc despre decursul grevei generale şi efectele ei sunt de două feluri: In cercurile socialiste şi socialisto-file se susţine, că greva a reuşit, că în ziua de 31 Decemvrie în Budapesta au stagnat toate: tramvaiele şi birjile n'au circulat, cafenelele au fost aproape toate închise, fabricile în cea mai mare parte n'au lucrat etc. De altă parte raportul oficial, precum şi foile guvernului ca şi acelea cari nu simpatisează cu socialiştii, spun că greva generală a suferit fiasco, că mai în toate fabricele s'a lucrat şi în multe cafenele şi restaurante au fost închise uşile şi obloanele numai de frica demonstraţiunilor, dar pe delături puteau întra oaspeţi şi se dedeau mâncări şi beuturi şi că din 100,000 muncitori n'ar fi participat la grevă a 10-a parte, aşa că începând de pe la amiazi, oraşul şi-a redobândit circulaţia normală. Foile de sară însă n'au putut să apară şi n'au apărut nici cele din dimineaţa zilei de anul nou. In seara de anul nou muncitorimea a ţinut vr'o 10 adunări publice, pentru a protesta. Adunările au decurs în linişte. Cei mai mulţi dintre vorbitori au ameninţat că la primăvară şi vară pe timpul secerişului vor întreprinde o acţiune radicală în sens grevist. In decursul zilei s'au întâmplat în Budapesta mai multe excese şi 92 persoane au fost arestate. Ziarul socialist »Nepszava« de Joi dimineaţa a fost confiscat din causa unui articol asupra grevei generale.

Şi în Cluj a fost declarată de către conducerea socialistă greva generală, dar ea a avut un efect foarte slab In Cluj au putut să apară, deşi în ediţii în mărime redusă, şi ziarele în dimineaţa de prima Ianuarie. Chelnerii au făcut grevă numai până Joi sara la 6 oare. Aşa că dela 6 toate au mers ca şi cum nu s'ar fi petrecut nimic. Joi după amiazi social-democraţii au voit să facă o procesiune demonstrativă prin stradele Clujului, au fost însă împedecaţi de poliţie Demonstranţii s'au opus la început provocărei, de a se împrăştia, poliţia i-a atacat lovind cu săbiile în dreapta şi în stânga. Patru inşi au fost grav, iar mai mulţi uşor răniţi.

Conferenţa balcanică nu se va mai întruni Ziarul englez »Morning Post« publică în numărul său de eri un articol, în care arată că de oare ce Austria nu acceptă convocarea unei conferinţe internaţionale decât cu condiţia ca cestiunea anexărei Bosniei şi Herţegovinei să nu fie discutată, conferenţa n'are nici o şansă de a se întruni. Nici o putere, care ţine la onoarea sa, nu va putea participa la o asemenea conferenţă, în care cestiuni de o importanţă aşa de mare cum e anexarea Bosniei şi Herţegovinei să nu fie discutată. Sprijinul pe care baronul Aehrenthal l'a promis Bulgariei e dovada cea mai evidentă că între ministrul de externe al Austro-Ungariei şi ţarul Ferdinand a existat o înţelegere prealabilă şi că de comun acord şi-au făurit planurile de acţiune. Intre anexarea şi declararea independenţei n'a fost o simplă coincidenţă. Ceea ce reiese, în chip neîndoios din atitudinea Austriei faţă de convocarea conferenţei, e că un acord european nu mai e cu putinţă. Guvernul englez nu are intenţia să provoace vre-un conflict şi nu voeşte să se pună de-a curmezişul acţiunei Austriei, totuşi, un protest este la locul lui.

Bulgaria construeşte forturi. Camera bulgară va fi convocată în sesiune extraordinară în cursul lunei Ianuarie. Guvernul are intenţiunea să-i prezinte un budget extraordinar de 50 milioane lei pentru construcţii de căi ferate şi noui forturi.

Din camera turcească. In şedinţa de alaltăeri a camerei turceşti s'a discutat interpelarea dep. june turc Djahid privitoare la politica internă şi externă a Turciei. Deputatul grec Buschio cere ca cestiunea Cretei să fie ştearsă de oarece nici discursul tronului, nici adresa nu ating acea cestiune. Declară că interpelatorul nu poate avea monopolul patriotismului ci urmăreşte alte scopuri de oarece este şi ziarist. (Sgomot, desaprobări). Deputatul june-turc, Risa Tevfik, caută să calmeze Camera zicând că este convins că toţi deputaţii otomani şi creştini sunt la un fel. Preşedintele întrerupe zicând că nu trebue să se facă nici o deosebire. Risa Tevfik continuă zicând că toţi otomanii îşi vor face datoria şi că vor apăra interesele patriei. Deputatul grec Cosmidis caută să potolească efectul produs de vorbele lui Buschio. In cele din urmă interpelarea este admisă şi Camera decide a se invita marele vizir la prima şedinţă după Bairam şi după Crăciunul ortodox la 11 Ianuarie st. n.

După şedinţa Camerei a avut loc în palatul Yldiz un dineu. Au luat parte la dineu marele vizir şi ministrul de interne în uniforme şi cu toate decoraţiunile. Deputaţii erau în redingote. In tot timpul dineului a cântat muzica palatului. La sfârsitul dineului, primul secretar a citit un discurs al Sultanului, care îşi exprimă satisfacţia că poate primi pe aleşii naţiunei şi promite că va menţine şi va respecta în totdeauna Constituţia declarând că acela care o vede cu ochi răi este inamicul său. Deputaţii isbucniră în aplauze şi Sultanul fu într'atâta emoţionat încât ochii i-se umplură de lacrimi. După dineu sultanul se plimbă printre deputaţi, cu cari s'a întreţinut în chip cu totul familiar.

Catastrofa din Italia.

Opera de salvare a celor nenorociţi în urma grozavului cutremur de pământ s'a început pe întreaga linie. Zilnic sosesc ajutoare din toate părţile. Darul de 50,000 fr. a Maj. Sale Monarchului nostru a sosit cel dintâiu şi a produs o colosală impresiune. Italienii din Rio de Ianeiro au trimis 100,000 fr. iar vasele de răsboiu engleze au adus dela Gibraltar 30,0 0 paturi. Două vapoare germane aflătoare în Messina au primit ordin dela împăratul Wilhelm de a merge la Messina să dea ajutoare victimelor. Soldaţii şi marinarii italieni, francezi, ruşi şi germani continuă fără încetare munca de salvare.

De altă parte presenţa Regelui şi a Reginei la locul desastrului este o mare mângăiere pentru cei nenorociţi. Regele vizitează toate satele de pe coasta Siciliei şi Calabriei iar Regina continuă a încuragia şi mângăia pe cei răniţi şi orfani, dându-le ajutoare şi făgăduindu-le alte nouă. Eri, pe când mulţimea ura părechei regale ferciri de anul nou, Regele a răspuns, că sărbătorile de anul nou le-a întunecat catastrofa şi că el nu va putea petrece anul nou la Roma ci va vizita ţinuturile pustiite de nenorocire.

Iată telegramele mai nouă pe ziua de azi:

Roma, 1 Ianuarie. Directorul observatorului din Catania a telegrafiat că docurile din portul Messina s'au scoborât până la nivelul apei. Mişcarea mării s'a simţit dela Messina până la Syracusa, Termini şi Imerese. Numărul victimelor, morţi şi răniţi, e de 200,000.

Observatorul a semnalat după primele sguduiri alte 42 de sguduiri. De 13 ore, instrumentele sunt aproape liniştite. Vulcanii Etna, Stromboli sunt liniştiţi. Se exclude o origine vulcanică a fenomenelor; fenomenele sunt analoge cu cele din 6 Februarie 1783.

Reggio, 1 Ianuarie. Regele însoţit de miniştrii Orlando şi Berfolini, a sosit eri aci, şi a vizitat număroşi răniţi; cu vaporul a plecat apoi dealungul coastei constatând pagubele. Populaţiunea a aclamat pe suveran cu emoţiune. Cuirasatul »Napoli« a sosit aci cu primele ajutoare, aducând şi merinde. Magazinele de alimentaţie sunt păzite de trupe spre a împiedeca reînoirea prădăciunilor. Prizonierii condamnaţi la pedepse mari au fest îmbarcaţi pe bordul cuirasatului »Napoli«. Ceilalţi au fost trimişi la vetrele lor. S'a început înmormantarea cadavrelor şi operaţiunea de desinfectare.

Reggio, 1 Ianuarie. Regele a telegrafiat ministrului Giolitti zicând că a găsit Reggio în aceleaşi condiţiuni dezastroase ca şi Messina şi anunţă că un vapor rus cu 500 de răniţi va sosi astăzi la Neapoli, unde e de trebuinţă să se ia dispoziţiuni pentru debarcarea şi transportarea răniţilor la spitale.

Regio de Calabria, 1 Ianuarie. Dealungul drumului dela Lazzaro la Reggio domneşte desolaţiunea şi spaima. Imense păduri de portocali sunt distruse. Se întâlnesc număroşi dintre rămaşii în viaţă cari merg la Lazzaro, unde începe comunicaţiunea pe calea ferată. Satul Bocale a fost distrus. Supravieţuitorii sufere mult, le lipsesc toate cele necesare. Dânşii înconjoară pe trecători strigând: Ne este foame! Opera de ajutor începe cu activitate. Salvatorii trebue să se apere de cani, cari fiind flămânzi au turbat. Optsprezece comune din provincie pe lângă satele lor au fost complect distruse. Deputatul Tripepei a fost scos de sub dărâmături grav rănit. Deputatul Valentino e mort.

Palmi, 1 Ianuarie. Două treimi din oraş au fost distruse; e cu neputinţă a se socoti numărul victimilor. Mai toate victimele se află încă sub dărâmături. Seminarul a fost distrus; sunt 1500 de morţi şi mai toţi atâţia răniţi. Inopoli, San Procopio şi alte mici orăşele din aceea regiune au suferit mari stricăciuni. Sunt număroşi morţi şi răniţi.

Londra, 1 Ianuarie. Ziarul englezesc »Daily Mail« vesteşte următoarele: La Messina s'au scufundat şi 6 mari carcoboturi englezeşti. Lumea care se afla pe dânsele n'a putut fi salvată.

Roma, 1 Ianuarie. Nenorocirea e mare la Reggio. Un vas englezesc a venit eri într'ajutor, aducând merinde spre a le împărţi, dar n'au fost îndestulătoare pentru mulţimea, care de aproape 18 ceasuri nu mâncase nimic. Era o adevărată luptă, ca să smulgă care mai de care mai iute o bucată de carne sau de pâne. Flămânzii se repezeau desperaţi, ca să prade proviziunile, soldaţii au fost siliţi să respingă pe cei flămânzi cu armele. O femee neputând fi reţinută în disperare se aruncă în baioneta unui soldat. De disperare flămânzii au prădat toate vagoanele cu merinde, aflate în gară. Asupra unui învăţător, care obţinuse pâine pentru şcolarii săi s'au tras focuri de puşcă. O fată tânără a stat două zile şi două nopţi lângă cadavrele părinţilor ei, până a fost scăpată de marinari. S'a văzut un colonel numai în cămaşe, care a desgropat din dărămături cadavrele soţiei şi a copiilor săi. Deţinuţii scăpaţi au comis crime oribile; au tăiat morţilor şi răniţilor degetele spre a le fura inelele.

Roma, 1 Ianuarie. E cu neputinţă să se dea de pe acuma o descripţie amănunţită asupra îngrozitoarei catastrofe din Italia. Pagubele sunt însă enorme. Până acuma sunt socotite la un miliard.

Roma, 1 Ianuarie. Băncile din Roma au adunat 1,000,000 lire pentru victime. In toate oraşele au pornit acţiunea de ajutor. Nobilimea şi clasele mai bine situate se întrec spre a veni în ajutorul nefericiţilor. Banca din Milano a dăruit 10,000 lire. In Veneţia s'au strâns 10,000 lire. Ofrande însemnate se trimit de către municipiile oraşelor Milano, Florenţa, Turino etc. »Crucea roşie« a trimis mari cantităţi de medicamente şi material pentru bandajii.

*

Reggio di Calabria. Afară de Messina a mai fost distrus — precum ştim — şi oraşul Reggio di Calabria, fostul oraş latin Rhegium Iulii. Reggio e aşezat pe strâmtoarea Messinei în vârful de sud-vest al Italiei; avea 45.000 locuitori, azi nu se ştie încă numărul celor rămaşi în viaţă. Ceea-ce e mai curios e că Reggio a fost distrus în mai multe rânduri de cutremur şi mai cu seamă în 1783. In 1784 a fost reconstruit cu totul pe un plan foarte regulat.

*

Cele mai înfricoşate cutremure de pământ cari au bântuit Europa sunt următoarele:

La anul 19 şi 526 după Hristos, pe ţărmul mării Mediterane au pierit 120.000 oameni.

1631, în Neapoli, au pierit	3.000	oameni
1692, în Iamaica	3 000	»
1693, în Sicilia	60.000	»
1724, în America de Nord	86.000	»
1755, în Lisabona	60.000	»
1783, în Calabria	30.000	»
1799, în Equador	7 .000	»
1812, în Caracos	20.000	»
1839 în Martinica	7.000	»
1880, în Chios	4.000	»
1891, în Iaponia	7.000	»
1902, în Mont-Pele	20.000	»
1905, în Calabria	3.000	»
1906, în San-Francisco	11.000	»

Vedem dar că cele mai multe cutremure au fos în Italia şi dintre toate cel mai înfricoşat a fost cel de acum

Dela fraţi la fraţi.

In urma catastrofei din Italia, d. I. Procopiu, preşedintele »Sindicatului ziariştilor«, a trimis următoarea depeşă preşedintelui Asociaţiei pressei italiene la Roma:

»Asociaţia Pressei române, ecou credincios al sentimentelor tuturor Românilor, adânc mişcată de catastrofa groaznică ce a încerc t Italia, ce ni-e atât de scumpă, vă exprimă via parte ce o ia la doliul nobilei naţiuni italiene«.

Ziarul *„L'Independance Roumaine"* a deschis o subscripţie în favoarea victimelor cutremurului din Italia.

O asemenea subscripţie a deschis şi ziarul *„Tribuna"* din Arad.

Concertul de sărbători al societăţii „Carmen".

Bucureşti 17 Dec. 1908.

Societatea corală »Carmen« şi-a cântat colindele tocmai cu o săptămână înainte de Ajun. Se ţine dar întru câtva şi ea de datină... Marţia trecută şi-a avut al doilea concert din anul acesta — concertul de Crăciun. Programul a fost cât se poate de bogat şi de variat: coruri religioase, cântece de stea, colinde, iar restul cântece poporale.

Reuşita a fost apoi între cele mai bune; cu mult deosebită de aceea pe care a avut'o »Carmen« la primul său concert deacum câteva săptămâni.

Dar pentru scăderea avântului ei uneori, nu cu destul temei poate fi învinuită — şi iată pentru ce:

Societăţile corale din oraşele României şi — fiindcă e vorba de ea — societatea »Carmen« nu e formată, cum ar fi societăţile similare din Germania de pildă sau chiar din Ardeal, din elemente cari rămân, ci din elemente cari pleacă pentru a chema pe altele în loc. elemente pentru cari se cere o nouă pregătire, nouă şcoală, noui pregătiri.

In oraşele României încă nu a apărut (sau poate abia a început să apară) categoria aceia de oameni, cari pe lângă funcţie, pe lângă negoţ, pe lângă meserie sau politică simt trebuinta să cânte, dar să cânte nu pentru că sunt tineri sau *când* sunt tineri, ci pentru-că sufletul lor s'a ridicat la farmecul şi nobleţa cântecului şi nu mai pot fără cântec.

Societăţile corale, cele două societăţi corale româneşti mai de seamă din Bucureşti şi în deosebi societatea »Carmen« e formată de obiceiu din eleve ale conservatorului, cari azi mâne pot termina conservatorul, se risipesc sau se mărită, ca şi unele diletante, cari, de cele mai adeseori, după măritiş se înstreinează de cântec; apoi din studenţi, cari după un an doi de activitate muzicală, în Bucureşti, trec în vre-un oraş din provincie ca să predea matematicele şi greaca sau să pledeze procese. In felul acesta »Carmen« n'are decât un număr restrâns de membrii statornici pe lângă maiestrul Kiriak şi casierul (un bas cu barbă de episcop).

*

Societatea »Carmen« e mai mult o şcoală prin care trec vreme de 3—5 ani şcolari, în cea mai mare parte cu o cultură muzicală câştigată înainte de a întra în societate.

Rezultatele străduinţelor de azi se vor vedea de bună seamă după mai mulţi ani când discipolii maestrului Kiriak vor putea face să fie preţuit, iubit, căutat şi cultivat cântecul în toate oraşele şi târgurile din ţară.

*

Intre bucăţile religioase şi colindele executate Marţi seara, unele sunt cunoscute dela »ajunul« trecut: *Plecarea magilor*, *Leagăn verde de mătase* a lui Dima, o melodie dulce plină de pace, cu împărecheri surprinzătoare între tenor şi sopran — şi *Isus-prunc*, cu muzica rusului Tschaikowsky, plină de misticism. Intre cele noui mult aplaudate de public au fost apoi *Florile dalbe* armonizate de maestrul Kiriak şi *Tatăl nostru* armonizat tot de acelaş, după vechea şi frumoasa melodie a lui Anton Pan. Cu multă atenţie ascultată şi mult aplaudată a fost *In grădina raiului* de A. Bena, — colindă în care se trădează spiritul ardelenesc.

*

Fără îndoială că partea din urmă şi cea mai însemnată a cântecelor populare a plăcut mai mult publicului.

S'au cântat bucăţi din Vidu, Dima, T. Popovici Brediceanu, Kirchner, C. Porumbescu având în trei rânduri ca solist pe d. Capriţă a cărui voce clară şi mlădioasă pare că e în adins făcută pentru melodiile populare. D-na Locusteanu-Bonciu de rândul a sta n'a putut fi de faţă, dar în locu-i d-ra Zaborovski s'a achitat mulţumitor.

Concertul s'a încheiat cu trei bucăţi de ale lui Vidu, poate cele cari au plăcut mai mult în acea seară: *Peste deal* (repetată), *Coasa* (asemenea) şi *Negruţa*, pe care corul măestrului din Bănat a cântat-o pentru primadată în 1906, în »Arenele Romane«, stârnind entuziasmul şi ropotul de aplauze ale miilor cari se adunaseră să ia parte cu sufletele lor la înfrăţirea prin cântec a tuturor societăţilor corale româneşti.

R. C.

STIRILE ZILEI.

— 20 Decemvrie v.

Serbarea Popazu. La *serbarea şcolară* de astăzi seara corul mixt al bisericei Sf. Nicolae va executa sub conducerea d-lui înv. N. Oancea jun. *»Irmosul Crăciunului"* (cu solo de alt) cu concursul distinsei d-ne *Maria G. Dima* şi *„Irmosul Bobotezei"*, ambele compoziţii ale d-lui prof. George Dima. Gimnaziul va fi întreg iluminat.

Mâne, *Duminecă*, se va ţinea în biserica Sf. Nicolae, precum am anunţat, *liturgie, predică ocazională şi un parastas* în memoria fericitului Ioan Popasu, iar după parastas *o slujbă ocazională la bradul lui Popasu.* După amiazi la orele 2 se va face în sala gimnaziului împărţirea hainelor şi a chipului fericitului episcop. Cu aceasta ocaziune vor rosti discursuri preşedintele comitetului parohial, d-l Dr. V. *Saftu* şi d-na Maria G. *Baiulescu*, presidenta »Reuniunei Femeilor române din Braşov«.

La aceste serbări se invită cu dragoste frăţească toţi Românii din Braşov şi împrejurime.

Mişcarea teatrală la noi. D-na Agatha *Bârsescu-Radovici* va da Luni o reprezentaţiune teatrală în Timişoara, în vederea căreia se fac mari pregătiri din partea Românilor Timişoreni.

Din *Lugoş* ni se scrie, că directorul artistic al societăţii noastre teatrale d-l Aurel P. *Bănuţiu* a sosit acolo pentru a conduce repetiţiile teatrale cu membrii comitetului filial lugojan. A treia şi a patra zi de Crăciun se vor juca comediile »Un leu şi un zlot« şi »Două lumi«. După sărbătorile Crăciunului trupa artiştilor amatori din Lugoj va da câteva reprezentaţiuni cu aceleaşi piese şi în alte două orăşele ale comitatului Caraş-Severin.

Al cincelea vlăstar princiar român. La palatul princiar dela Cotroceni — scrie ziarul »Minerva« — se aşteaptă dintr'o zi în alta un fericit eveniment. A. S. R. Principesa Maria va fi mamă pentru a cincea dată. Moaşa, care va îngriji pe augusta moştenitoare a Tronului, a şi sosit din Rusia. E o eminentă practiciană, care a azistat pe împărăteasa Rusiei, pe marea ducesă Chirillo şi pe alte principese înrudite cu principesa noastră. Pe lângă d-l Dr. mamoş C. Cantacuzino a sosit ca ajutor un medic englez Dr. Magge, care a mai azistat pe principesa noastră. Dacă noul născut va fi un principe, va purta numele de Mircea. Iar dacă va fi principesă, se va chema Ileana. Principesa noastră, cu toate că e cât se poate de sănătoasă, duce acum o viaţă foarte retrasă, eşind numai din când în când.

Ştiri şcolare. Vacanţele de Crăciun la şcoalele centrale române din Braşov se încep Marţi în 23 Dec. v. la oarele 9 dim. şi durează până inclusive 7 Ian. 1909 st. v.

La universitatea din Budapesta înscrierile pentru semestrul al doilea se vor face dela 7—18 Ianuarie n. 1909.

Curs pentru analfabeţi. Cu bucurie luăm la cunoştinţă cursul ce s'a deschis Dumineca trecută, 11 (24) Dec. a. c., pentru instruarea analfabeţilor la şcoala română gr. or. din Scheiu (Tocile). Cursul înfiinţat la stăruinţa d-lor învăţători: I. Suciu şi Şt. Belindescu, are până acum 9 ascultători; ar fi însă de dorit ca să i-a parte la acest curs toţi cari nu ştiu ceti şi scrie.

Muzeul Asociaţiunii. Şi-au mai rescumpărat felicitările de *Anul nou* în scopul Muzeului Asociaţiunii următorii domni, cărora le exprimăm mulţumita comitetului central. Dr. Ioan Popescu, advocat, şi d-na soţie, în Turda, Cor. 10. Dr. Eugen Bran, advocat, Teaca, Cor. 10. Dr. Nic. Vecerdea, dirigentul filialei »Albina«, Braşov, Cor. 10. Simeon Popelia. perceptor reg. de dare penz., Radna-veche, Cor. 10 Dr. Ilie Beu, medic, Sibiiu, Cor. 5. Iosif Popescu. dir. de bancă, Reghin, Cor. 5. Sever de Barbu, secretar de bancă, Reghin, Cor. 5. Octavian Goga, secretarul Asociaţiunei, Sibiiu, Cor. 3. Andreiu Vodă, preot, Ormenişul de-câmpie, Cor. 3. Dr. Traian Suciu, profesor, Brad, Cor. 3. Ilie Moga, preot şi d-na soţie Eugenia n. Trif, Săsciori, Cor. 3. Victor Tordăşianu, asesor conzistorial, Sibiiu, Cor, 1 Eugenia Tordăşianu, profesoară, Sibiiu, Cor. 1. Romul Simu, înv. i. p, Sibiiu, Cor. 2. Suma Cor. 71. Lista precedentă Cor. 73., în total Cor. 144. — Prezidiul Asociaţiunii.

La redacţiunea »Gazetei Transilvaniei« au sosit încă următoarele contribuiri *pentru „Muzeul Asociaţiunei"* — rescumpărare pentru felicitările de Anul nou: dela d-l Dr. *Vasilie Pahone*, advocat în Bistriţa 10 (zece) coroane; dela d-l *Iuliu V. Albini* şi soţia *Elena Iancu* din Zlatna 4 (patru) coroane.

Soldaţi austro-ungari răniţi în Herţegovina. Din Monastir se anunţă că la spitalul militar de aci au fost aduşi 4 soldaţi din infanterie, făcând parte dintr'o coloană de observaţiuni, cari ar fi fost răniţi într'o ciocnire cu Muntenegreni. La ministeriul de răsboiu din Viena nu s'a primit nici o ştire în această privinţă. Se presupune că soldaţii ar fi fost răniţi prin cădere sau din altă cauză.

Milioanele Momulo-Cardini. Din Bucureşti se anunţă că după ani şi ani de judecată, procesul milioanelor Momulo-Cardini dintre d. Lecca, subdirectorul Creditului funciar, şi I. Leposava, a luat sfârşit alaltăeri înaintea Curţei de apel secţia III-a. Curtea a dat câştig de cauză d-lui Lecca, respingând apelul d-lui Leposava, făcut în contra sentinţei tribunalului, prin care s'au respins pretenţiunile de moştenire ale acestuia din urmă asupra milioanelor Cardini.

Alegeri parţiale pentru camera română. Mâne, Duminecă, se vor face alegeri parţiale pentru trei locuri de deputaţi, colegiul al doilea de cameră. Candidaţii partidului liberal sunt d-nii Dr. Chr. Buicliu, I. N. Cezărescu şi D. Hagi Teodoraky, iar candidaţii partidului conservator-democrat d-nii N. Fleva, Barbu Păltineanu şi Ion Th. Florescu. Ambele partide au desfăşurat o mare agitaţie în vederea acestor alegeri.

Generali în rezervă în armata română au fost înaintaţi d-nii coloneli i r.: *Boteanu* (infanterie), *Budişteanu* (cavalerie), *Koslinski* şi L. *Drăgoescu* (artilerie).

Funcţionarismul în Ungaria. In anul 1904, numărul funcţionarilor publici era de 226,401 pe când în budgetul de pe 1909 sunt trecuţi 271.429, deci după patru ani 45.028 de salariaţi mai mult. Aceştia înghit exact a zecea parte din budgetul întreg, care e de 1555 milioane de coroane. Budgetul Ungariei a fost acum cinci ani de un miliard, de atunci a crescut cu peste 50 la sută.

Atentat în contra unui ministru francez. Din Paris se anunţă că un individ a tras alaltăeri focuri de revolver în curtea ministerului de interne. Dânsul a fost arestat fără greutate. E Corsican, se numeşte Benedetti şi declară că a tras fără a ochi pe nimeni şi fără a voi să atingă pe cineva, şi că a voit numai să-şi arate nemulţumirea de a vedea că o petiţiune a sa a fost respinsă de către ministrul d. Clemenceau. Poliţia a constatat că Benedetti a tras în direcţia cabinetului ministrului, şi că gloanţele au străbătut prin două geamuri ale acestui cabinet.

Flammarion despre cutremurul din Italia. Marele astronom Camille Flammarion, întrebat de un ziarist că ce părere are despre cutremurul din oraşul Messina, a spus că după toate probabilităţile şi alte cutremure se vor produce în curând, din cauza numeroaselor cratere vulcanice de pe fundul mărei din vecinătate. El propune un întreg sistem de sondage, prin cari s'ar putea neutraliza acţiunea acestor cratere, dar se pare că propunerea lui e mai mult de domeniul fantaziei.

Din cauza marilor zăpezi căzute eri şi alaltăeri în România s'au împotmolit numeroase linii de căi ferate. Trenurile au sosit eri cu mari întârzieri. După o ştire mai nouă circulaţia a fost restabilită pe toate liniile.

Avis. Din cauza repausului Dominecal va fi deschisă mâne în Cetate, numai farmacia d-lui F. Jekelius.

Lămurire.

Şeica-mare, la 14/27 Dec.

(Fine.)

Punctul delicat însă, care a dat prilej fariseului să-şi bată pieptul, este faptul că: »actualul preot ortodox român a mers ceva mai departe, n'a admis ca naşi la botezul unui prunc ortodox uniţi«. Poate fi »om cu mintea sănătoasă« care vede în această procedură »gândul tăinuit al preotului ortodox român Moruscă de a separa şi izola poporenii săi de cei uniţi şi poate a-i alipi la Saşi nu doar ca să-i facă luterani«? — Ştie »Veritas« care e rostul şi însămnatea naşilor la botez, ştie că naşul, care ţine pruncul în braţe şi rosteşte credeul, se obligă înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor, că va creşte pe finul său în sânul bisericei respective, după principiile, învăţăturile şi normele aceleia, şi dacă ştie, cum crede D-sa, că un străin de acea biserică va da creşterea religioasă pe care însaşi o propovădueşte? Ori dacă despreţueşte canoanele, temelia bisericei, cum se împacă cu gândul, că aparţine unei anumite biserici şi de ce nu alteia, ori tuturor sau nici uneia, căci

nesocotind baza unui aşăzemânt, ai spulberat întregul, de care nu 'aveai lipsă, pentrucă adăpostirea necredinţei şi a lipsei de conştiinţă se poate face şi sub un tufar, nu e nevoie de o biserică.

Ca preot, care voiesc a susţinea nevătămată învăţătura bisericei mele, ferită de scălcierile ce s'au str curat pe vremuri din nepriceperea oamenilor, pot fi condamnat din partea unui om fără convingeri religioase, dar a spune că prin aceasta caut »a frânge legăturile de consânguinitate, afinitate şi convieţuire ce există de secoli între poporul compact unit şi neunit din Şeica-mare« şi că »in locul bunei înţălegeri, a frăţiei şi păcii de până acum samăn zizanie, ceartă şi ură în inimile acestui popor« e mai mult decât o *neomenie.* Ştiu să-mi dau seamă de legăturile ce există între poporul de ambe confesiuni, şi am căutat să susţin acele legături şi aici, prin admiterea ca *naş onorar* a oricui, dar nu voi admite naş propriu pe un luteran, calvin ori chiar unit, cată vreme sunt preot şi *mă opresc canoanele,* în privinţa cărora nici odată nu voi cere înviaţiuni dela »Veritas«. Indrumarea, ca să conzult matricula botezaţilor pentru înviatiuni lăsate de predecesorii mei, rămână pentru povăţuitor, căci tocmai aceasta m'a îndemnat să fac atenţi pe credincioşii mei a se feri de a mai aduce ca naşi Unguri reformaţi şi Saşi luterani precum au fost atâtea cazuri. Iar războiul cu morile de vânt despre »zizanie, ceartă şi ură«... ce aşi sămăna, se desminte categoric prin faptul că la cetirile în formă de şezători literare, ce se fac de mine ori sub conducerea mea, iau bucuros parte şi uniţi; chiar la disertaţia ce am ţinut în 30 Nov. a. c. despre Şaguna, printre credincioşii mei erau şi uniţi şi de altă parte perfecta armonie între noi preoţii, ca reprezentanţii confesiunilor ne apropie bine către olaltă pentruca mână în mână să împlinim nevoile vieţei noastre româneşti, — deci până acum nu s'a simţit vrajba între fraţi, şi ne vom feri de ea, de cumva nu se caută anume de corespondenţii D-Voastre.

Peste tot asupra naţionalismului şi confesionalismului îmi spuneam cuvântul juvenil într'un articol din »Tel. Rom.« an. 1905 Nr. 110. unde concludeam că »sunt doi factori, cari hotărăsc existenţa unui popor. Ambii lucră spre acelaş scop cu aceiaşi tărie şi deci deopotrivă trebue cultivaţi« şi în aceiaşi vreme osândeam »apariţiile, cari sub haina confesionalismului ascund păcate neiertate, interese particulare şi egoism păcătos....« şi sunt consecuent. Iar asupra veleităţilor ce întâmpină satele noastre cu 2 confesiuni spuneam: »Păstra voi cu sfinţenie neatinsă învăţătura ei (bisericii) mântuitoare şi curată credinţa ei adevărată: nu voi îngădui nerăsplătit atacul, ce s'ar încerca împotriva lor. Nu eu voiu atăca, dar lovit nu-mi voiu pleca capul, nu mă voiu umili, ci mă voiu apăra cu sabia duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, fără laşitate şi fără temere, însă nici prea aspru ori pornit spre răsbunare« *).. Şi voiu fi consecuent, cu riscul de a mă învinui că »nu văd mai departe decât lungul nasului« căci sunt convins că pot împăca aşa de bine naţionalismul meu sănătos cu confesionalismul, — dacă vreţi să numesc aşa faptul, că propoveduesc învăţătura dreaptă a bisericei mele şi mă nizuesc a curăţi neghina, smulgând atât a obiceiuri nepotrivite cu firea noastră şi cu fiinţa bisericei mele, fapt care nu poate jigni decât pe cel ce caută nod în papură.

Desfid apoi pe oricare vânător de deşertăciune a ridica acuză aşa de gravă împotriva celui ce nu se mai poate apăra, cum se spune despre fieertatul Cioruga, care ar fi săvârşit crima de a se alia cu Saşii împotriva Românilor, căci deşi nu cunosc împrejurările între cari s'a făcut comasarea aici, fiind eu de curând venit, dar judecând după urmele activităţii sale găsesc pe omul conştiu de sine şi de poziţia sa, care a muncit fără preget şi cu desinteresare pentru binele fiilor săi sufleteşti; lăsându-şi chiar familia fără îngrijirea ce le-o putea da, dar dacă a fost lovit, a nu se ostoi până n'a scos la iveală adevărul şi dreptatea şi-a făcut numai datoria dictată de împrejurări. Orgoliul urei n'ar trebui să-l neliniştească şi în mormânt.

După ce am convingerea că între mine şi factorii hotărâtori ai confesiunei surori de aici există până acum cea mai bună înţelegere, care, după mărturisirea reciproce, va fi susţinută şi în viitor, fac atent pe oricare corespondent de rea intenţie, că nu-mi convine a ne spăla rufele în uşa publicului şi dacă are vre o nemulţumire personală, îi stau la dispoziţie pentru a ne lămuri reciproc pe cale privată, căci astfel să le fie memento: *cine samână vânt, seceră furtună!*

Preotul P. Moruşca.

*) A se vedea Cuvântul dela introducere „Rev. Teol." a. c. Nr. 7—8.

Varietăţi.

Un nou soiu de corespondenţă.

Direcţiunea poştelor din Franţa a admis un nou soiu de corespondenţă, aceia de scrisoare—telegramă.

Se pot trimite din staţiunile poştale, cari au şi telegraf, scrisori de cel puţin 50 de cuvinte. Ele pot fi transmise prin firul telegrafic între orele 9 şi 12 noaptea

Se plăteşte o para de cuvânt, deci cel puţin 0,50 bani de scrisoare, care se transmite prin telegraf în aceiaşi seară în localitatea de destinaţie. Predarea la domiciliu se face însă ca şi pentru scrisori, cu cel dintâi curier poştal.

Pentru cei grăbiţi această reformă aduce o mare înlesnire.

Răvaşele de dragoste însă, din nefericire, nu se vor putea hazarda uşor pe acest drum, pe jumătate telegrafic, pe jumătate poştal şi — pe jumătate secret...

Şi la asta direcţia poştelor franceze nu s'a gândit..

*

Limba maimuţelor.

De bunăseamă, că chiar şi animalele cele mai inferioare au un mijloc de înţelegere prin mişcări sau sunete diferite, o limbă a lor proprie; cu atât mai mult maimuţele, dela cari avem mândria că ne tragem originea. Mai mulţi oameni de ştiinţă cu autoritate s'au ocupat cu această problemă a limbei maimuţelor, cari, fără îndoială, au cel mai bogat »vocabular« dintre vieţuitoare după om. Intre aceşti cercetători Metchinkoff, care a obţinut, de curând, premiul Nobel, şi-a procurat, spre acest scop, o întreagă colonie de tot soiul de maimuţe, pe cari le observă neîncetat. Cu una dintre ele profesorul face încercarea de a o deprinde cu rostirea, cu articularea sunetelor, pe cari le emite; totodată dă lecţii pentru limba franceză unui tânăr African. Elevii merg împreună stimulându-se unul pe altul, în lecţiile pe cari profesorul le face paralel.

*

Profesorul Lavalette a făcut încercări asupra educaţiunii intelectuale a maimuţelor.

In urma multor stăruinţe pe această cale s'a pătruns de putinţa de a cultiva felul de conversaţie dintre maimuţe astfel, ca să fie deprinse a articola pentru a avea aceia ce se numeşte *continuitate* în vorbă. De aici apoi şi-a format convingerea — care i-a dat mai multă hotărâre de a-şi urma cercetările — că îşi la om tot astfel s'a desvoltat facultatea vorbirii. In timpurile primitive, când omul trăia numai din vânat şi pescuit, a simţit trebuinţa de a comunica cu tovarăşii săi de vânat şi pescuit, la început prin semne, apoi prin sunete, iar pe urmă prin gesturi însoţite de sunete. Intre membrii aceluiaş trib s'a stabilit astfel un cod simplu al graiului, care s'a desăvârşit şi s'a tot răspândit pentru a ajunge aceia ce numim noi astăzi *limbă.*

*

Acelaş profesor a căutat să-şi pună în practică teoriile — şi a luat în serviciul său o fetiţă inteligentă, care avea să reproducă întocmai toate sunetele şi strigătele unui cimpanzeu (maimuţă) pe care îl crescuse de mic în bucătărie. Sunetele erau culese şi studiate. La un spital a constatat apoi că copii mici când încep să îngâne, câte-un sunet, se înţeleg între ei — gângănesc împreună — şi ştiu să dea gângănirii lor inflexiuni cari traduc gândurile lor cele dintâi. Acelaş lucru se întâmplă în mod permanent de altfel — la maimuţe.

Acestea sunt concluziile la cari ajunge Lavalette.

Metchnicoff şi Roux s'au convins apoi că Cimpanzeul are chiar un vocabular foarte restrâns de altfel, vocabular pe care îl cunosc toţi cimpanzeii. Nu pot să l desvolte din pricina conformaţiei aparatului bucal şi al laringelui.

Şi poate că dacă n'ar fi fost aceste lipsuri, s'ar fi desvoltat craniul şi creerii maimuţelor şi am putea avea azi în ele un rival, care ne-ar putea face să înţelegem ce mici, ce »maimuţoi« — să mi-se ierte cuvântul — suntem noi prin darul minţii, faţă de adevărul şi înţelepciunea adevărată, pe cari noi nu le putem pătrunde.

Profesorul Garner a întreprins să facă pe maimuţe să vorbească. Drept rezultat a ajuns să fixeze unele din regulele procedeului limbei lor. Are până acum un vocabular mai întins în care onomatopeele ocupă locul întâiu. Sunetul *chi,* spre pildă, represintă, după intonaţii deosebite, un şir, o gamă întreagă de acte de voinţă....

M.

Bibliografie.

A apărut:

„Dicţionar general al limbei române" *din trecut şi de astăzi,* cuprinzând: Formele literare cu citaţiuni din scriitorii vechi şi de astăzi; Formele dispărute azi din limbă, cu indicarea izvoarelor din sec. al XVI-lea—XVIII; Formele populare din tot domeniul daco-român cu indicarea regiunii unde se întrebuinţează etimologia cuvintelor, a căror origine e bine stabilită. De *I.-Aureliu Candrea, Ovid Densusianu.* Fasc. I. — Bucureşti, librăria editoare *Socec & Comp.* societate anonimă 1909 — Intreaga lucrare va forma un volum de aproape 100 de coale şi va apare în fascicule de câte 8—10 coale la intervale de 2—3 luni. Preţul pentru subscriitori *14 lei.*

„Compassul Românesc" de *N. I. Petrescu* partea I. şi II. care conţine şi legea comercială. Se poate procura prin librăria A. Mureşianu, Braşov. Preţul ambelor tomuri plus 3 cor. 20 bani porto

— »*Legenda funigeilor*«, poem dramatic în trei acte de *St. O. Iosif* şi *D. Anghel.* Preţul 1 Leu.

Dante „Infernul" traducere în versuri de N. Gane. Preţul 3 cor. 50 bani. plus 3 bani porto.

„Prin Vraja Dragostei", nuvele de *Vasile Pop* editura Minerva. Preţul C 1.50 plus 10 fileri porto

M. Sadoveanu „Vremuri de Bejenie" 2 cor

Guy de Maupaansst „Povestiri alese" traduse de *M. Sadoveanu.* 2 cor.

Octavian Goga „Poezii". 1 cor.

Zaharie Bârsan „Poesii" 1 cor. 50

Sandu (Aldea) "Cartoica Plugarului" — 50 bani

Ioan Adam: „Nezuinţi" povestiri şi „Pe lângă vatră", pilde şi glume ţărăneşti. Ambele à 1.50 cor.

ULTIME ŞTIRI.

Budapesta, 2 Ianuarie. Vorbirile rostite cu ocaziunea felicitărilor de anul nou de către miniştrii ungari au fost ţinute în ton foarte diplomatic. Nu s'a făcut nici o declaraţiune categorică cu privire la cestiunile dela ordinea zilei, care frământă atât de mult creerii şovinişti. Cestiunea fuziunei n'a fost atinsă cu nici un cuvânt nici de Wekerle şi nici de Kossuth. In schimb însă ambii miniştri au recunoscut necesitatea urcărei contingentului armatei în presupunerea că postulatele naţionale maghiare, cari nu vor atinge unitatea şi capabilitatea de acţiune a armatei, vor fi împlinite. Cu privire la cestiunea băncii, Wekerle a spus că înainte de toate trebue să se ajungă la un acord în sânul guvernului ungar. Andrássy a vorbit într'o telegramă mai lungă despre votul plural, care va întâmpina o luptă grea.

Belgrad, 2 Ianuarie Ministrul de răsboiu Stepanovici a demisionat. Regele i-a primit demisiunea.

Neapoli, 2 Ianuarie. Ducesa de Aosta a vizitat eri spitalurile mângâind pe cei răniţi. Ea a luat cu sine trei orfani şi i-a dus în palatul regal. Deasemenea şi numeroase dame din nobilime au luat în casele lor spre îngrijire şi creştere numeroşi orfani.

Roma, 2 Ianuarie. De sub ruinele otelului Trinacia din Messina s'au scos 160 cadavre, între cari se află 90 englezi şi americani, 34 germani şi restul de altă naţionalitate. Din spitalul din Regio şi-au putut salva viaţa din 230 bolnavi numai 29. De sub zidurile temniţei din acelaş oraş s'au scos 200 robi şi 8 păzitori.

Roma, 2 Ianuarie. După o ştire a ziarului „Tribuna" *numărul victimelor din Reggio se urcă la 20,000. In ţinutul Calabriei şi Siciliei au mai fost distruse de cutremuri încă 20 localităţi, îngropând sub ruinele lor 7000 oameni.*

Roma, 2 Ianuarie. In Messina s'a resimţit alaltăeri *un nou cutremur,* în urma căruia s'au prăbuşit şi ultimele case. Acelaşi cutremur s'a resimţit şi în Siracuza, producând o panică de nedescris. Pe străzile oraşului s'a făcut o procesiune în frunte cu episcopul Bignani.

Roma, 2 Ianuarie. Papa a dăruit pentru cei nenorociţi suma de 100,000 lire, regina-văduvă 20 000 şi colegiul cardinalilor alte 20,000 lire.

Glume.

Distracţie.

Zăpăcilă (Către servitoarea lui) — Nu ştiu când o să mă întorc acasă, dar să faci focul cu o jumătate de ceas înainte d'a veni eu.

*

Desperare.

Popescu, exasperat:

— Gândeşte-te mă: soacră-mea nu mai are decât un dinte şi ăla este contra mea!

*

De-ale amorezaţilor.

— Un cuvânt, numai un cuvânt dela tine, fermecătoare adorată, şi plec fericit.

— Da?.., Uite, îţi spun trei: »ieşti un prost«. — »Ref.«

POŞTA REDACŢIUNEI.

D-lor *D. I. E.* în Zălău şi *T. B.* în Vidra de jos Regretăm, dar anunţuri de logodnă *netipărite* nu publicăm din principiu.

Cărţi noi

Din »Biblioteca românească enciclopedică Socec« a apărut:

No. 1. Em. Gârleanu 1877 Schiţe din războiu 30 bani.

No. 2. Al. Odobescu »Poeziile Văcăreştilor" 30 bani.

No. 3. Alarcon »Morăriţa" trad. de N. Basilescu 30 bani.

No. 4. Ion Dragoslav „Facerea Lumii" 30 bani.

No. 5. Corneliu Moldovan »Poezii« 30 bani.

No. 6. »Antigona lui Sofocle« trad. de Mihail Dragomirescu 30 bani.

No. 7. Halima „O mie şi una de nopţi" 30 bani.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

„Gazeta Transilvaniei" cu numĕrul a 10 fileri se vinde la zaraful Dumitru Pop, la tutungeria de pe par.